

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 30285-04-16

קסם הפרי ישראל 2008 בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד חיים חרוב

המערערת

נגד

מדינת ישראל – רשות המסים – מנהל מע"מ באר שבע
ע"י ב"כ עו"ד אמיר יחיא

המשיבה

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
1. זהו פסק דין בערעור על החלטת מנהל מע"מ, לדחות את השגת המערערת על שומת עסקאות שהוצאה לה לשנים 2010-2014, שבמסגרתה חויבה בתשלום מס בשיעור מלא, בגין מכירת סלסלות פירות מעוצבות בעסקה, תוך דחיית השומה העצמית שהגישה, שבמסגרתה דיווחה על 40% מעסקאות מכירת הסלסלות, כחייבות במס בשיעור 0%. הוחלט לדחות את הערעור, ולהלן הנימוקים.
2. המערערת מפעילה עסק שבמסגרתו נמכרות סלסלות פרי מעוצבות וארוזות, הכוללות מגוון פירות, אשר חלקם מקולפים וחתוכים. בחלק מהמארזים נכללים גם מוצרים נוספים, כגון בקבוקי יין וממתקים.
- יתכן כי התיאור דלעיל מעט דל, ואינו משקף את מידת הנוי והחן של המוצרים אשר מוכרת המערערת, ומקובלים עלי מקצת התיאורים המתייחסים למוצרים, באתר האינטרנט של המערערת (מש/1): " ... משלוחי פירות ... עם המון תשומת לב, יצירתיות ואהבה לדבר", "משלוחי פירות מרהיבים...", " ... הגשה מעוצבת ויפיפיה...".
- תהליך הכנת הסלסלות מתואר אף הוא באתר האינטרנט, וכולל בין היתר, פעולות "חיטוי, בירור, קילוף, וחיתוך מיוחדים...", וכן מצוין כי הסלסלות מעוצבות על ידי "מעצבת הבית...", של המערערת.
3. המערערת דיווחה על עסקאות מכירת הסלסלות, באופן ש – 60% מהן חויבו במע"מ בשיעור מלא, ו – 40% דווחו כחייבות במע"מ בשיעור 0%. המערערת פעלה כאמור, נוכח פרשנותה את הוראת ס"ק 30(א)(13) לחוק מס ערך מוסך, המורה כי בין העסקאות שהמס עליהן יהיה בשיעור 0%, גם "מכירת פירות וירקות מסוגים שקבע שר האוצר, שלא נעשה בהם כל עיבוד; לעניין זה לא יראו כעיבוד ניקוי, בירור, אריזה, הבחלה, החסנה וקירור". זאת, כאשר לטענת המערערת, כוללות הסלסלות פירות שלמים שלא נעשה בהם כל עיבוד, ושיעור הפירות הללו בתוך הסלסלות, גדול משיעור הפירות החתוכים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 16-04-30285

1 ביום 26.2.15, הוציא מר ארז אבוטבול, ממונה במשרד מע"מ באר שבע, הדעה למערערת
2 בדבר שומת עסקאות, שלפיה, בדיקת הדוחות שהגישה המערערת לשנות המס האמורות,
3 העלתה, כי הדוחות שהגישה אינם מלאים ואינם נכונים. לפיכך, החליט לשום את המס המגיע
4 מן המערערת, על פי מיטב השפיטה. במסגרת השומה, נלקח בחשבון מלוא מחזור העסקאות
5 של המערערת, תחת 60% מהמחזור, כעולה מדוחותיה. סכום המס המלא בו חויבה המערערת
6 ביחס לתקופה האמורה, הינו 675,539 ₪ (קרן).

7
8 נימוקי השומה כפי שפורטו בהודעה, הינם כלדקמן:
9 "בביקורת שנערכה במספרי החברה לשנים 2010-2014 וכולל נמצא כי החברה לא דיווחה
10 על כול עסקאותיה בהתאם לחוק מע"מ התשל"ו – 1976. בדיקה שנערכה בחברה לשנים
11 2010-2014 וכולל נמצא כי פעילותה של החברה הינה מכירת סלסלות פרי מעוצבות. מחירן
12 של סלסלות פרי אלו מורכב הן מחיתוך הפירות והירקות בצורות מעוצבות והן, מקישוטן
13 של סלסלות אלו ועיצובן. סעיף 30 (א)(13) לחוק מע"מ התשל"ו קובע כי: אלא העסקאות
14 שהמס עליהן יהיה בשיעור אפס: מכירת פירות וירקות מסוגים שקבע שר האוצר שלא
15 נעשה בהם כל עיבוד, לעניין זה יראו כעיבוד ניקוי, בירור, אריזה, הבחלה, החסנה וקירור.
16 לעניין זה עיבוד חיתוך הפרי, קילופו, שינוי צורתו שלא מן הטבע, הוספה ו/או הסרה של
17 מרכיבים אשר יביאו לכך שצבעו, טעמו וצורתו ישתנו וכן כל פעולה הממירה מוצר אחד
18 למוצר אחר. על פי הוראות סעיף זה חיתוכם של הפירות, עיצובם, ומכירתם בסלסלות
19 מקושטות ומעוצבות חייבים בשיעור מס מלא. מתחשיב שנערך לחברה הוחלט לחייב את
20 כל העסקאות שדווחו בשיעור "אפס" לעניין פעילות מכירת הסלסלות בשיעור מס מלא".

21
22 המערערת השיגה על השומה, ובהשגתה טענה בין היתר, כי בהתאם להוראת ס"ק 30(א)(13)
23 לחוק, שצוטטה לעיל, אין לחייב במס מכירת הפירות שבסלסלות, אשר נמכרו בשלמותם ולא
24 בוצעו בהם פעולות, כגון חיתוך, קילוף, או פעולה אחרת שיש בה לשנות את טעמם או צורתם
25 של הפירות. המערערת הבהירה, כי חלק מסוגי הפירות אינם נחתכים כלל, כדי שלא יגירו
26 נוזלים או ישחירו. המערערת פירטה, את מיני הפירות האמורים וטענה כי היקף רכישתם,
27 הינו כ – 85% מכלל הקניות, וכי שיעורם בתוך הסלסלות גבוה משיעור הפירות השלמים.
28 המערערת טענה עוד " ... הפירות הם עונתיים ויש עונות בשנה שלא ניתן לחתוך את הפירות
29 והם נמכרים שלמים בסלסלה...".

30
31 המערערת הוסיפה וטענה: " ... כי האכיפה בתחום זה של האגף הינם סלקטיביות ויש טענה
32 מן הצדק למרשי בעניין זה, שכן רוב בני האדם נכנסים לסופר או הולכים לשוק וקונים חצי
33 או רבע אבטיח גם זה עיבוד ולא מצאנו מי שמוכר זאת במע"מ מלא, או שקונים חלקי דלעת
34 גם זה עיבוד, ונציין כאן את דברי חז"ל " שאין גוזרים על הציבור גזירה שאינם יכולים לעמוד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 16-04-30285

1 בה", קרי הנגדשת הפרי לאכילה אינה בגדר עיבוד, זה נכון שם נחתכים, אך לעניות דעתי
2 כאמור לעיל המחוקק התכוון למי שחותך ומעבד לצורך יצור...".

3
4 עוד קודם הגשת ההשגה, פנה ב"כ המערערת אל המשיב וביקש ממנו להמציא את הסכמי
5 שומה שנערכו לטענתו עם עוסקים אחרים, המנהלים עסקים דומים, שבמסגרתם חויבו במס
6 בשיעור נמוך יותר. זאת, על מנת לבסס טענה נוספת, בדבר אפליה המערערת לרעה, ביחס
7 לאותם עוסקים. מסמכים אלה לא התקבלו, עד מועד הגשת ההשגה ועל כן ביקשה המערערת
8 לשמור על זכותה הנטענת להוסיף ולטעון בעניין, עם קבלת מסמכים כאמור.

9
10 ההשגה שהגישה המערערת נדחתה, בהחלטת מר חן פקלק, מנהל תחום ביקורת חשבונות
11 במשרד מע"מ רמלה. במסגרת ההחלטה בהשגה פורטו, בין היתר, נימוקים אלה: נקבע כי
12 בעניינה של המערערת, אין מדובר במכירת פירות וירקות שלא עברו עיבוד, ואשר בגינם נקבע
13 מס בשיעור אפס, כי אם מכירת מוצר אחר "סלסלת פירות מעוצבת...", שהינו "מוצר
14 מוגמר שונה במהותו ובתכליתו לרכיבים המרכיבים אותו". נקבע, כי הפעולות המבוצעות
15 לצורך הרכבת הסלסלה מהוות "עיבוד", לעניין הוראת ס"ק 30(א)(13) לחוק. נקבע, כי ביחס
16 למוצרים שמוכרת המערערת, לא חלה התכלית שבבסיס הוראת החוק האמורה שהינה
17 תכלית חברתית, בהיות פירות וירקות בגדר מוצר צריכה בסיסי, וזאת, כאשר סלסלות פרי
18 מהודרות כפי שמוכרת המערערת אינם בגדר מוצר צריכה בסיסי כאמור, ומחיריהן גבוהים
19 בהרבה ממחירי פירות, הנמכרים ככאלה, בשווקים ובחנויות. ביחס למכירת פירות כגון
20 דלעת ואטיח כאשר הם חתוכים, קבע, כי הדבר נדרש בשל גודלם הפיזי, וכי מתקיימת ביחס
21 למכירתם, כאשר הם חתוכים, התכלית האמורה שבבסיס הוראת ס"ק 30(א)(13). בשולי
22 ההחלטה, נקבע גם, כי המערערת לא הוכיחה כי הסלסלות שהיא מוכרת מכילות יותר פירות
23 שלמים מאשר חתוכים וכי תמונות המוצרים שהיא מפרסמת ומוכרת מציגות דווקא את
24 ההפך מהנטען.

25
26 מכאן הערעור, שבמסגרתו חזרה המערערת על כל הטענות שטענה בהשגתה והוסיפה, בין
27 היתר, כי לא ברור כיצד הגיע המשיב למסקנה, כי עיצוב הסלסלות ואריזתם מהווה עיבוד;
28 כי הדיווח שלפיו 60% מהעסקאות חייבות במס ו – 40% ממוסות בשיעור 0% מתייחס אך
29 ורק לסלסלות הכוללות פירות שלמים לצד חתוכים, כאשר יתר המוצרים והשירותים
30 מדווחים בשיעור מלא; וכן טענה, כי תכלית הוראת החוק האמורה, הינה המרצת פעילות
31 כלכלית, ותכלית זו מתקיימת גם ביחס למוצרים שהיא מוכרת בעסקה. במסגרת הערעור,
32 חזרה המערערת ודרשה, להמציא לה הסכמי שומה שנעשו עם אחרים או לפחות להבהיר את
33 עקרונותיהם, בזיקה לטענת האפליה שבפיה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 16-04-30285

- 1 בכתב התשובה שהגיש המשיב חזר הוא על הנימוקים שפורטו בהודעת השומה ובמסגרת
2 ההחלטה בהשגה, והוסיף ופירט אותם.
- 3
- 4 5. בישיבת קדם הערעור, חזר ב"כ המערערת וטען, בין היתר, לאפליית המערערת לרעה, ביחס
5 לעוסקים אחרים, ודרש לקבל את המסמכים הנוגעים להסכמי השומה שנערכו לטענתו עם
6 אותם עוסקים. בהמשך, הגיש בקשה לקבלת המסמכים האמורים, והמשיבה התנגדה
7 לבקשה, בין היתר, בטענת חיסיון על המסמכים האמורים מכח הוראת סעיף 142 לחוק מע"מ.
8
- 9 הבקשה נדחתה, בהחלטה מיום 29.10.16, שבמסגרתה נקבע, כי המסמכים המבוקשים
10 חוסים תחת חיסיון על פי דין, וכי משמדובר בעוסקים בודדים המוכרים לבעלי המערערת
11 בשל תחום עיסוקם המשותף, לא תועיל אף מחיקת פרטים מזהים שלהם מן המסמכים. עוד
12 נאמר, כי ככל שהמערערת תמצא מקום לכך, תוכל להזמין את העוסקים האמורים להעיד
13 ביחס להסדרים שנערכו עמם, ולשומות שהוצאו להם.
- 14
- 15 6. למערערת העידו: מנהלה, מר **יגאל דניאל**, אשר העיד על אופן פעולת המערערת, על הרכב
16 הסלסלות, ועל אופן הדיווח בגין המכירות. העד התייחס גם להוראת פרשנות 6/2015, אשר
17 פורסמה על ידי האגף המקצועי במע"מ ביום 30.12.15, וטען, כי המדובר בהוראה מכוננת,
18 אשר שינתה את המצב המשפטי ששרר קודם פרסומה, ואשר על כן, אין האמור בה חל ביחס
19 לשנות המס האמורות בערעור ;
20
- 21 כן העיד למערערת, מר **מתן אסטון**, המנהל עסק בשם "פרי מתוק" העוסק בתחום סלסלות
22 הפירות. העד העיד על כך שנדרש לשלם מס בשיעור 85%, לאחר ביקורת שנערכה בעסקו, ועל
23 כך שחוב המס הופחת בהמשך בעקבות מו"מ שנוהל עמו.
24
- 25 למשיב העיד מר **חן פקלק**, אשר החליט כאמור לדחות את השגת המערערת. לתצהיר עדותו
26 הראשית, צורפה הודעת מר יגאל דניאל, מנהל המערערת אשר נגבתה במשרדי מע"מ באר
27 שבע, ביום 23.12.14, שבמסגרתה נחקר לעניין פעילות העסק. כן צורפו לתצהיר, צילומים של
28 סלסלות מעוצבות מתוך אתר האינטרנט של המערערת.
29
- 30 לתצהיר העד צורפה הוראת הפרשנות מס' 6/2015 הקובעת, בין היתר, כי מכירת מגש או
31 סלסלה הכוללת פירות או ירקות שנחתכו, נקטמו, או עוצבו באופן שונה ממצב המקורי,
32 תחוייב במס בשיעור מלא, גם אם נכללו במארז או בסלסלה, פירות וירקות שלא בוצעו בהם
33 פעולות כאמור, וזאת " ... מהנימוקים שהמארז הנמכר באופן זה הופך למוצר מוגמר אחר
34 אשר במהותו אינו מקיים את תכלית החוק – לעודד צריכת פירות וירקות בצורתם הראשונית
35 והטבעית".

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 30285-04-16

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
7. לאחר ששקלתי את הטענות סבורני כי נכון לדחות את הערעור.
- א. אקדים, כי עובר לשיבת הסיכומים בתיק זה, פורסם פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד בלוד (כב' השופט שמואל בורנשטיין), בע"מ 61537-06-16, **חיים יפה – סלסלות יום טוב" נ' מנהל מס ערך מוסך רמלה** (21.5.18), אשר דחה ערעור של עוסק שעיסוקו דומה לעיסוקה של המערערת בענייננו, על שומת עסקאות שהוצאה לו, ואשר במסגרתה חויב במע"מ בשיעור מלא בגין מכירת סלסלות מעוצבות. מקריאת פסק הדין עולה, כי חלק מן הטענות הנטענות בענייננו נטענו גם במסגרת אותו הליך ונדחו. פסק הדין האמור מקובל עלי, בכל הכבוד, במלואו, לרבות הנימוקים היפים גם לענייננו. עם פרסום פסק הדין, האמור, הפניתי את הצדדים אליו והוריתי להם להתייחס אליו בסיכומיהם (החלטה מיום 24.5.18), וכך עשו - ב"כ המשיב הסתמך בין היתר, על פסק הדין האמור בנימוקיו, ואילו ב"כ המערערת ביקש לערוך אבחנה בין הערעור דנא ובין אותו הליך, אך התקשיתי לקבל את האבחנה שביקש לערוך.
- ב. לסברתי, עולה בבירור מן הראיות שהונחו בפני בית המשפט, לרבות צילומי הסלסלות הנמכרות בעסקה של המערערת לסוגיהן, כפי שמפורסמות באתר האינטרנט שלה, כי אין להגדיר את עיסוקה של המערערת כ"מכירת פירות" גרידא, וכי נכונה טענת המשיב, כי המוצרים שמוכרת המערערת אינם "פירות" סתם, כי אם סלסלות מעוצבות וברובן גם מהודרות, אשר מכילות כמובן פירות למאכל, אך הרכיב הדומיננטי בהן לענייננו, יכול להיות מכונה "הדר", "נוי", "חן", וכד' – המדובר בסלסלות צבעוניות, נאות ביותר, המושכות את העין, אשר ניתן לומר, מבלי להיקלע למליציות יתר, כי יש הנאה רבה כבר בצפייה בהן (גם אם ניתן להניח שיש הנאה רבה יותר באכילת תכולתן).
- המדובר לסברתי, במוצר חדש ושונה, אשר טעות תהא להגדירו באופן סתמי, רק על פי תכולתו, כאוסף פירות. נראה, כי גם תיאור הדברים באתר האינטרנט של המערערת, מתיישב עם המסקנה האמורה:
- "חשבנו וחשבנו, השקענו ימים כלילות והתוצאה שהתקבלה" משלוחי פירות קסומים, בריאים וטעימים של "קסם הפרי", המוגשים כעת לפניכם, עם המון תשומת לב, יצירתיות ואהבה לדבר.**
- ושלא תחשבו שזה כה פשוט ליצור משלוחי פירות מרהיבים ומיוחדים כמו שלנו! ממש לא. על מנת שמשלוחי הפירות יהפכו לחגיגה של ממש, אנו דואגים להרבה "קסמים" בדרך:**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 16-04-30285

1 ראשית, אנו טורחים להגיע לשווקים מוקדם בבוקר ולבחור את הפירות הכי טריים,
2 הכי משובחים והכי מובחרים.
3 שנית, על מנת שמשלוחי פירות יצרו הפתעה וריגוש, אנו דואים להשיג את הפירות
4 הנדירים והאקזוטיים ביותר.
5 שלישית, על מנת שתקבלו את הפירות מוכנים לאכילה, משלוחי פירות של "קסם
6 הפרי", עוברים חיטוי, בירור, קילוף וחיתוך
7 מיוחדים, המביאים לתוצאה המושלמת: הגשה מעוצבת ויפייה מחד ומשלוח
8 פירות מוכנים לאכילה מיידית, מאידך.
9 וזה עוד לא הכל! על מנת לזכות בהנאה מליאה מכל משלוח פירות ולהאריך את חיי
10 המדף שלו, דואגים ב"קסם הפרי" לחתוך ולהכין את הפירות ממש בסמוך לביצוע
11 המשלוח בפועל, תוך שימת לב לפרטים קטנים כגדולים ולתכנון המארז. אין ספק,
12 שעל מנת לייצור משלוחי פירות כה מהרביבים, בצירופים כה מפתיעים ובלתי
13 שגרתיים, ישנו צורך לשתף הרבה "קסם" בתהליך. את זאת עושה מעצבת הבית
14 שלנו, שהיא "פיית פירות מוסמכת" עם המון הצלחה, כל משלוח פירות מחדש".
15
16 נדמה, כי לפנינו כמעט הודאת בעל דין משתמעת, בכך שהמערערת איננה מוכרת
17 פירות סתם, כי אם חוויה רב חושית, בדמות סלסלת פירות מעוצבת, שההנאה
18 הגלומה בה, עולה באופן משמעותי, על ההנאה מאכילת הפירות הכלולים בה.
19
20 אם לא די בהודאה המשתמעת, הרי שמהלך ישיבת הסיכומים אישר ב"כ המערערת
21 עצמו: "אני מסכים שהמוצר שמוכרים הוא לא פירות אלא מארז של פירות" (עמ'
22 11 לפר' ש' 21).
23
24 אם נתרגם את המשמעות לענייננו - המדובר בתוספת ערך משמעותית ללקוח
25 הרוכש את הסלסלות ביחס לפירות של הסלסלה, והדבר מתיישב כמובן, עם מחירי
26 הסלסלות העולים כמה מונים על מחירי הפירות.
27
28 ב"כ המשיב ביקש להשוות את העניין, למכירת סלט ירקות המכיל ירקות חתוכים
29 ועגבניות שרי קטנות, במסעדה. גם השוואה זו יפה לענייננו, ונראה כי ניתן לחשוב על
30 השוואות רבות נוספות, אך אינני סבור כי דרושות השוואות כאמור כדי לתת תוקף
31 למסקנה דלעיל.
32
33 יפים לענייננו הדברים שנכתבו לעניין זה בע"מ 16-06-61537 המוזכר לעיל:
34 "בנסיבות אלה סבורני כי מארז הפירות המעוצב מתרחק באופן מהותי מהמוצרים
35 הבסיסיים הנכללים בו, לאמור – אין מדובר עוד ב"פירות" אלא במוצר אחר" (ס'
36

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 16-04-30285

- 1 33 לפסה"ד), ובהמשך: "פעולותיה של המערערת החיתוך והקילוף, לגבי פירות
2 מסוימים, ולצד זאת קיבוץ הפירות יחד וסידורם בצורה דקורטיבית – משנות את
3 המוצר המקורי, מפירות הנרכשים לצריכה עצמית יומיומית, למארז מעוצב שנהוג
4 להעניק כשי, או להשתמש בו לשם אירוח, ובגין פעולות אלו מוכנים הלקוחות
5 לשלם מחיר שהוא מעבר למחיר השוק של הפירות עצמם" (ס' 36 לפסה"ד).
6
7
8 יש לדחות את הטענה, בדבר מיסוי הסלסלות תוך חיוב מס בשיעור 0% בגין הפירות .ג.
9 השלמים - ראשית, נוכח האמור לעיל, יש לקבל את טענת המשיב, כי יצירת
10 המארזים משמעה "עיבוד", בהתייחס לכל רכיביה, באשר היא יוצרת מוצר חדש, גם
11 אם חלק מהפירות נכללים בו בשלמותם (ור' לעניין זה ע"מ 16-06-61537 בס' 44).
12
13 בנוסף, ברי לסברתי, כי המערערת לא הוכיחה את טענתה בדבר שיעור הפירות
14 השלמים בתוך הסלסלות שהיא מוכרת, ואין לסברתי די בעדותו היחידה של מנהלה
15 לעניין זה. לפיכך, גם מקום שלא היה נקבע כי הסלסלות מהוות מוצר שונה וחדש,
16 ביחס לפירות הכלולים בהם, הרי שהיה מקום לדחות את הערעור גם מטעם זה,
17 כאשר הנטל לעניין זה מוטל כמובן על המערערת.
18
19 אין לסברתי, לקבל את הטענה לאפליה בהתייחס למכירת פירות גדולים, כגון דלעת .ד.
20 או אבטיח כאשר הם חתוכים, במרכולים או בחנויות אחרות, שכן נכונה עמדת
21 המשיבה, שלפיה מתקיימת ביחס למכירת פירות אלה התכלית שבבסיס הוראת ס"ק
22 30(א)(13), שהינה עידוד צריכת פירות וירקות, והקלה על רכישתם בהיותם מוצרי
23 צריכה בסיסיים, מה שאין כן בעניין הסלסלות שמוכרת המערערת, שהינן במובהק
24 בגדר מותרות.
25
26 יש לדחות גם את הטענה, בדבר שינוי במצב המשפטי נוכח פרסום הוראת פרשנות .ה.
27 מס' 6/2015, על ידי הרשות. סבורני, כי ההוראה האמורה רק מצהירה על המובן
28 מאליו, נוכח הנימוקים שפורטו לעיל. אפשר, כי היה מקום לפרסמה, נוכח האופן
29 השגוי שבו הובנה הוראת החוק בקרב עוסקים בתחום, אך ודאי שאין בה לשנות את
30 המצב המשפטי.
31
32 טענת המערערת בדבר אפלייתה, ביחס לעוסקים אחרים, לא הוכחה לסברתי - ביחס .ו.
33 לעוסק היחידי שלגביו הובאו ראיות – עדותו של מר אסטון – לא הוכחו נסיבות
34 עריכת ההסדר, מכלול השיקולים שנשקלו במסגרתו, ומידת הדמיון בין העסק

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט גד גדעון

ע"מ 30285-04-16

- 1 האמור ובין המערערת. המדובר בהסכם שומה שבבסיסו פשרה, ומטבע הדברים,
2 עשוי הוא להישען על שיקולים שונים, שאין כל וודאות כי מתקיימים בענייננו.
3
4 8. הערעור נדחה אפוא. נוכח סכום המס שבמחלוקת, ונוכח היקף ההתדיינות, תשלם המערערת
5 למשיב הוצאות הדיון בערעור בסך 30,000 ₪.
6
7
8
9
10
11
12

13 ניתן היום, כ"ו טבת תשע"ט, 03 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.
14

גד גדעון, שופט

- 15
16
17